

§ 1.

Část třetí vládního nařízení č. 393/1938 Sb. z. a n. zní s účinností od 1. ledna 1939 takto:

„(1) Příspěvek na obranu státu a mimořádná daň ze zisků podle zákona ze dne 21. prosince 1937, č. 247 Sb. z. a n., nebudou na berní rok 1939 a další vybírány. Jediné u poplatníků podrobených na berní rok 1939 sražené daně důchodové podle § 30 zákona o přímých daních zůstávají ustanovení o příspěvku na obranu státu na berní rok 1939 v platnosti. Příspěvek na obranu státu sražený v kalendářním roce 1938 ze služebních požitků bude zaúčtován na úhradu příspěvku podle § 18, odst. 6 zákona o přímých daních, pokud se týče na úhradu daně důchodové na berní rok 1939.

(2) Poplatníkům, jimž byla v kalendářním roce 1938 daň důchodová sražena podle § 13, odst. 2 nebo podle § 36 zákona o přímých daních, bude při vyměření daně důchodové ze služebních (funkčních) požitků na berní rok 1939 z moci úřední povolena sleva ve výši rozdílu mezi daní připadající na služební (funkční) požitky podle sazby § 18 ve znění vládního nařízení č. 393/1938 Sb. z. a n. a daní připadající na služební (funkční) požitky podle sazby původního znění § 18 zákona o přímých daních.“

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r. Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r. Dr. Šádek v. r.
Dr. Kalfus v. r. Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kapras v. r. Čipera v. r.
Dr. Krejčí v. r. Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

70.

Vládní nařízení

ze dne 14. března 1939,

kterým se zrušuje zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 338 Sb. z. a n., o dani z vodní síly.

Vláda republiky nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Zákon č. 338/1921 Sb. z. a n. se zrušuje.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1939; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r. Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r. Dr. Šádek v. r.
Dr. Kalfus v. r. Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kapras v. r. Čipera v. r.
Dr. Krejčí v. r. Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

71.

Vládní nařízení

ze dne 14. března 1939

o dalším vybírání zdravotní přírážky ku přímým daním státním, podléhajícím přírážkám, a o veřejném fondu pro stavbu a podporu nemocnic a jiných ústavů léčebných a humanitních.

Vláda republiky nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Přírážka ku přímým daním státním, podléhajícím přírážkám, jež se dosud vybírá pro veřejné nemocnice a ústavy léčebné podle zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 477 Sb. z. a n., o zdravotní přírážce ku přímým daním státním, podléhajícím přírážkám, a utvoření veřejného fondu pro podporu veřejných nemocnic a ústavů léčebných, ve znění zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 254 Sb. z. a n., o dalším vybírání zdravotní přírážky ku přímým daním státním, podléhajícím přírážkám, a o veřejném fondu pro podporu veřejných nemocnic a ústavů léčebných, bude se vybírat dále podle tohoto nařízení.

§ 2.

Výše přírážky činí 7%.

§ 3.

(1) Z výnosu přírážky bude každoročně především uhrazena fondu všeobecné nemocnice v Praze částka 2,400.000 K jako náhrada za výnos zdravotní přírážky zavedené na základě zmocnění daného císařským nařízením z 13.

března 1917, č. 149 ř. z., o vybírání daňových přírážek k částečné úhradě nákladů spojených s provozováním vídeňských nemocnic a všeobecné nemocnice v Praze.

(2) Částky uvedené v odstavci 1 budiž použito na výdaje jmenovaného fondu, které nemohou být uhrazeny z ošetrovací sazby.

§ 4.

Výnos přírážky po odečtení náhrady uvedené v § 3 tvoří zvláštní jmění účelové — fond pro stavbu a podporu nemocnic a jiných ústavů léčebných a humanitních (dále jen fond).

§ 5.

(1) Tento fond je samostatným veřejným fondem ve správě ministerstva sociální a zdravotní správy a ministerstva financí.

(2) Hospodaření fondem podléhá dozoru nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., o zřízení a působnosti nejvyššího účetního kontrolního úřadu. Účetní závěrku fondu předkládá nejvyšší účetní kontrolní úřad každoročně spolu se státním závěrečným účtem Národnímu shromáždění.

§ 6.

(1) Z fondu budou udělovány podpory na nové stavby, přestavby, přístavby a vnitřní zařízení ústavů léčebných a humanitních, uvedených v § 1 zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 242 Sb. z. a n., o prozatímní úpravě právních poměrů ústavů léčebných a humanitních (nemocnic, ústavů pro léčení skrofuly, tuberkulózy a jiných odborných ústavů léčebných, ústavů pro choromyslné, porodnic a ústavů s nimi souvislých — nalezinců).

(2) Dále budou udělovány podpory na nové stavby, přestavby, přístavby a vnitřní zařízení ozdravoven, chorobinců, významných ústavů a zařízení sociálně-zdravotních.

(3) Podpory podle odstavců 1 a 2 budou udělovány pro ústavy, jež zřídily nebo zřídí stát, země, okresy neb obec.

§ 7.

(1) K účelům uvedeným v § 6 mohou být v případech zvláštního zřetele hodných udělovány dále podpory jiným právníckým osobám (spolkům, nadacím, nositelům sociálního pojištění, církevním řádům, kongregacím a pod.). Těmto právníckým osobám může být udělena

podpora též na úhradu nákladů provozovacích, pokud jejich pravidelné příjmy nestačí k úhradě nákladů spojených s udržováním ústavů.

(2) Z fondu mohou být udělovány podpory také na provoz zařízení sociálně-zdravotních při všeobecných veřejných nemocnicích.

§ 8.

Podpory podle předchozích ustanovení rozděljuje ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem financí po slyšení zemských výborů.

§ 9.

Po dobu účinnosti tohoto nařízení nebude se vybírat přírážka, zavedená nařízením ze dne 30. března 1918, č. 124 ř. z., o vybírání přírážek ku přímým daním předepsaným v obvodu hlavního města Prahy a okolních obcí ve prospěch pražského nemocničního fondu.

§ 10.

(1) Přírážka vyměřuje se stejnými orgány a stejným způsobem jako zemská přírážka ku přímým daním státním podle ustanovení pro ně platných.

(2) O splatnosti, vybírání a vymáhání přírážky, dále o úrocích z prodlení a promlčení přírážky jsou směrodatné předpisy pro státní daně přímé, k nimž se přírážka vyměřuje.

(3) Proti vyměření přírážky lze podati odvolání do 30 dnů u předpisujícího úřadu (orgánu). Odvolání nemá odkladacího účinku. Rozhoduje o něm s konečnou platností finanční úřad I. stolice.

§ 11.

Tímto nařízením se zrušují:

1. zákon č. 477/1921 Sb. z. a n.,
2. zákon č. 254/1923 Sb. z. a n.,
3. vládní nařízení ze dne 9. listopadu 1922, č. 324 Sb. z. a n., kterým se provádí zákon č. 477/1921 Sb. z. a n.,
4. vládní nařízení ze dne 7. června 1923, č. 116 Sb. z. a n., kterým se pro rok 1923 provádí zákon č. 477/1921 Sb. z. a n. a kterým se částečně mění vládní nařízení č. 324/1922 Sb. z. a n.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1939; provedou je ministři sociální a

zdravotní správy a financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Dr. Šádek v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kapras v. r.	Čipera v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Havelka v. r.	

72.

Vládní nařízení ze dne 2. března 1939 o kárných pracovních táborech.

Vláda republiky nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Zřízení kárných pracovních táborů.

(1) K výchově osob uvedených v § 4, odst. 1 a k využití jejich pracovních schopností pro všeobecně prospěšné úkony zřizují se kárné pracovní tábory.

(2) Kárné pracovní tábory zřizuje podle potřeby ministerstvo národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 2.

Organisace kárných pracovních táborů.

(1) Kárné pracovní tábory a osoby do nich zařazené jsou organisovány podle zásad branné moci.

(2) Kárné pracovní tábory jsou složeny z potřebného počtu řídicích a správních orgánů (§ 10) a z osob do těchto útvarů podle tohoto nařízení zařazených (§ 5).

(3) Po technické stránce řídí práce osob do kárných pracovních táborů zařazených a na tyto práce dozírá odvětví veřejné správy, pro jehož obor působnosti se dotčené práce vykonávají, při čemž zachovává všeobecná nařízení, daná velitelství kárného pracovního tábora k udržení kázně a pořádku.

§ 3.

Pracovní úkoly a program.

(1) Kárné pracovní tábory vykonávají všeobecně prospěšné práce.

(2) Program prací stanoví ministerstvo národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

(3) Pracovní doba činí týdně nejméně 48 hodin.

(4) Mimoto se věnuje přiměřená doba občanské výchově.

(5) Podrobnosti obsahuje předpis o kárných pracovních táborech (§ 12).

§ 4.

Určení osob pro kárné pracovní tábory.

(1) Do kárných pracovních táborů mohou býti zařaděni:

a) osoby práce se štítící, které dovršily 18. rok věku a nemohou prokázati, že mají řádným způsobem zajištěnu obživu;

b) příslušníci pracovních útvarů, zřízených vládním nařízením ze dne 11. října 1938, č. 223 Sb. z. a n., o pracovních útvarech, kteří jsou hrubě neukázněni nebo úkoly jim uložené vykonávají úmyslně nedbale.

(2) Osoby, které mají býti zařaděny do kárných pracovních táborů podle odstavce 1, písm. a), určí okresní (státní policejní) úřad. Určení stane se doručením povolávacího listu prostřednictvím státního policejního úřadu (četnické stanice), který je nejbližší místu pobytu povolávané osoby. Tento úřad (četnická stanice) postará se o dopravení určené osoby do nejbližšího kárného pracovního tábora.

(3) Osoby uvedené v odstavci 1, písm. b) určí velitelství pracovního útvaru, které je odevzdá nejbližšímu státnímu policejnímu úřadu (četnické stanici) k dopravení do kárného pracovního tábora.

(4) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 2 nemá odkladacího účinku; proti opatření podle odstavce 3 není opravného prostředku.

(5) Povolávací list podle odstavce 2 a určovací list podle odstavce 3 jsou průkazem pro bezplatnou jízdu po železnici, pokud její použití je odůvodněno, a to jak pro osobu určenou do kárného pracovního tábora, tak pro osobu ji doprovázející.